

Opole, 2024.04.11

NRU.8361.21.2024

DECYZJA Nr 29 / 2024

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza spółce **ELI SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ**, ul. [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], KRS [REDAKTOWANE], REGON [REDAKTOWANE], zwanej dalej *Stroną*, **karę pieniężną** w wysokości **1000 zł** (słownie złotych: jeden tysiąc 00/100) z tytułu ujawnionego w toku kontroli niewykonania przez przedsiębiorcę obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

Uzasadnienie

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej *Opolskim WIIH*, pismem z dnia 17.01.2024 r. zawiadomił spółkę **ELI SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ**, ul. [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], zwaną dalej *Stroną*, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

W dniach 15 i 21.02.2024 r. na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli numer upoważnienia NRU.21.2024 z dnia 14.02.2024 r. inspektorzy reprezentujący *Opolskiego WIIH*, przeprowadzili kontrolę w Chińskim Markecie zlokalizowanym w [REDAKTOWANE] przy ul. [REDAKTOWANE], w którym *Strona* prowadzi działalność gospodarczą.

Zgodnie z zakresem przedmiotowym kontroli inspektorzy sprawdzili prawidłowość przekazywania informacji o cenach towarów i usług w oparciu o obowiązujące w tym zakresie akty prawne, tj.:

- ustawę z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz.168), zwaną dalej *ustawą o informowaniu o cenach*;
- rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776), zwane dalej *rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*.

Kontrolą w powyższym zakresie objęto 250 towarów, stwierdzając nieprawidłowości w 24 przypadkach, polegające na niewidocznieniu cen jednostkowych przy niższej wymienionych towarach tj.: Papier do pakowania prezentów (3 szt.), Pinezki (30 szt.), Podkładki filcowe (32 szt.), Blok gumowy (4 szt.), Klamerki do prania (12 szt.), Szczoteczki do zębów (3 szt.), Wieszaki do ubrań plastikowe czerwone (5 szt.), Wieszaki do ubrań metalowe beżowe (5 szt.), Wieszaki samoprzylepne (3 szt.), Łyżki duże (3 szt.), Klipsy do zamykania opakowań (4 szt.), Noże 23,5 cm (3 szt.), Woreczki foliowe z klejem (12 szt.), Woreczki strunowe (6 szt.), Kubeczki jednorazowe (4 szt.), Foremki do rurek (4 szt.), Taśma z siatki 50 mmx40m (40 m), Taśma ostrzegawcza 50 mmx5m (5 m), Taśma magnetyczna 2cmx2m (2 m), Trytytki 7,2mmx50mm (20 szt.), Kołki rozporowe (9 szt.), Wkręty z hakiem (2 szt.), Żyłka wędkarska (150 m), Zanąta wędkarska (3 szt.).

Ujawnione w toku kontroli nieprawidłowości stanowią naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w związku z § 3 i § 4 ust. 1 pkt 3 i 5 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*.

Strona w toku kontroli podjęła dobrowolne działania naprawcze uwidaczniając brakujące ceny jednostkowe zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Powyższe nieprawidłowości zostały udokumentowane w protokole kontroli (numer akt NRU.8361.21.2024), oraz załączniku nr 1 do protokołu kontroli – Zestawienie artykułów sprawdzonych w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen, cen jednostkowych oraz wyliczania cen jednostkowych – stan na dzień 15.02.2024 r. Przedmiotowe dokumenty zostały bez uwag podpisane i odebrane przez *Stronę* w dniu 21.02.2024 r.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług, przedsiębiorca ma obowiązek uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Mając na uwadze stwierdzone nieprawidłowości, *Opolski WIIH* uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia *Stronie* kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Pismem z dnia 11.03.2024 r. (data odbioru pisma 13.03.2024 r.) *Opolski WIIH* zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego oraz poinformował, iż na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.) dalej *Kpa*, *Stronie* przysługuje prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. *Strona* z przysługującego jej prawa nie skorzystała. Jednocześnie *Opolski WIIH* zwrócił się do *Strony* o przekazanie informacji dotyczącej wielkości osiągniętych obrotów i przychodu w roku podatkowym 2022.

Strona w toku postępowania administracyjnego nie przedstawiła informacji o wielkości osiągniętych obrotów i przychodu w roku podatkowym 2022.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

Art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* stanowi, że w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Cena to wartość wyrażona w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę, o czym stanowi art. 3 ust. 1 pkt 1 *ustawy o informowaniu o cenach*. Natomiast cena jednostkowa towaru lub usługi to cena ustalona za jednostkę określonego towaru lub określonej usługi, których ilość lub liczba są wyrażone w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach, o czym stanowi art. 3 ust. 1 pkt 2 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Na mocy § 3 ust. 1 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen* cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów. Cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego; w cenniku; w katalogu; na obwolucie; w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu, o czym stanowi § 3 ust. 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*.

W myśl § 4 ust. 1 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen* cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

W szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1, o czym stanowi § 4 ust. 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*. Natomiast w przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk, o czym stanowi § 4 ust. 3 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*.

W myśl art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, jeżeli przedsiębiorca w miejscu

sprzedaży detalicznej nie uwidaczniania ceny lub ceny jednostkowej towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, a tym samym nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 *ustawy o informowaniu o cenach*, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

Biorąc pod uwagę wyżej przedstawione ustalenia faktyczne i prawne *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* nie wykonała obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, co stanowi podstawę do nałożenia kary pieniężnej z art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej *Opolski WIIH* uwzględnił przesłanki ujęte w art. 6 ust. 3 *ustawy o informowaniu o cenach*, tj. stopień naruszenia obowiązków, dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody, wcześniejsze naruszenia oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, wielkość jego obrotów i przychodu a także sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz.Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.)

Oceniając **stopień naruszenia obowiązków** *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* jest odpowiedzialna za brak informacji o cenach jednostkowych przy 24 towarach na 250 objętych kontrolą. Naruszenie stwierdzono w odniesieniu do 9,5 % skontrolowanych towarów i dotyczyło ono braku uwidocznienia cen jednostkowych przy spełnieniu obowiązku uwidocznienia cen. Cena jednostkowa pozwala porównać ceny ustalone za określoną ilość produktu w przeliczeniu m. in. na sztuki, metry, bądź inne jednostki miar. Przy prawidłowo uwidocznionych cenach jednostkowych konsument ma możliwość porównania ceny produktu oferowanego w danej jednostce miary z cenami produktów podobnych. Brak cen jednostkowych przy oferowanych do sprzedaży towarach uniemożliwił konsumentom świadomy wybór i porównanie cen towarów podobnych. Z tego względu ceny jednostkowe są szczególnie istotne, ponieważ dają konsumentowi możliwość porównania cen ustalonych za daną jednostkę towaru, w przeliczeniu na sztuki i metry, a co za tym idzie pozwalają na świadomy wybór towaru, który spełnia indywidualne oczekiwania konsumenta. Konsument przed dokonaniem zakupu powinien dysponować możliwie pełną informacją o towarze, w tym również o jego cenie jednostkowej, której wysokość często jest decydująca przy podejmowaniu decyzji o zakupie.

Kolejnym czynnikiem, wpływającym na wymiar kary jest **dotychczasowa działalność przedsiębiorcy**. Powyższe kryterium wymaga dostosowania sankcji do konkretnego przedsiębiorcy oraz uwzględnienia dotychczasowej historii kontroli w zakresie wypełnienia obowiązków wynikających z *ustawy o informowaniu o cenach*. Dokonując analizy przedmiotowej przesłanki *Opolski WIIH* uznał, że przebieg dotychczasowej działalności *Strony* nie stanowi okoliczności zaostrzającej, gdyż jest to pierwszy stwierdzony przypadek niewykonania przez *Stronę* obowiązku ustanowionego na mocy art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*. W czasie trwania kontroli *Strona* podjęła natychmiastowe dobrowolne działania naprawcze i uzupełniła brakujące ceny jednostkowe.

Wielkość obrotów i przychodu stanowi przesłankę określającą pozycję przedsiębiorcy na rynku i pozwala na dostosowanie wymiaru kary do jego możliwości, przyczyniając się do osiągnięcia funkcji prewencyjnej zastosowanej sankcji. *Strona* w toku postępowania administracyjnego nie przedstawiła informacji dotyczącej wielkości obrotów i przychodu osiągniętych w roku podatkowym 2022. W związku z powyższym *Opolski WIIH* na podstawie art. 23 § 3 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.) dokonał szacowania wielkości obrotów i przychodu stosując metodę porównawczą zewnętrzną - polegającą na porównaniu wysokości obrotów w innych przedsiębiorstwach prowadzących działalność o podobnym zakresie i w podobnych warunkach. *Opolski WIIH* ocenił przedmiotową przesłankę na podstawie informacji o wysokości obrotów i przychodu innych przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w podobnym zakresie i warunkach co *Strona*.

Oceniając przesłankę dot. sankcji nałożonych na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych *Opolski WIIH* uznał, że nie jest ona spełniona, ponieważ kontrola przeprowadzona przez IH nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Podkreślenia wymaga fakt, że kara pieniężna powinna być skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca. Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, to znaczy właściwa do osiągnięcia zakładanego celu jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami o wysokości cen jednostkowych. Sankcja nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, która powinna być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wszystkie te cele powinny być łącznie uwzględnione.

W toku postępowania administracyjnego *Opolski WIIH* ocenił również przesłanki do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wskazane w art. 189f § 1 pkt 1 i pkt 2 *Kpa*. Zgodnie z ww. przepisem organ administracji publicznej odstępuje od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, przy wystąpieniu łącznie dwóch przesłanek:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Obydwie przesłanki powinny być spełnione kumulatywnie, czyli jedynie znikoma waga naruszenia wraz z zaprzestaniem działań niezgodnych z prawem może być podstawą do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Zaistnienie jednej z powyższych przesłanek jest niewystarczające. Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy *Opolski WIIH* uznał, iż nie ma podstaw, aby stwierdzone nieprawidłowości uznać za znikome naruszenie prawa, ponieważ w miejscu sprzedaży stwierdzono brak cen jednostkowych przy 24 towarach na 250 poddanych kontroli przy spełnieniu obowiązku uwidocznienia cen. Wagi naruszenia nie można uznać za znikomą, ponieważ konsumenci zostali pozbawieni istotnych informacji dotyczących oferowanych towarów. Dlatego też mimo podjęcia działań dobrowolnych przez *Stronę* i uzupełnienia cen jednostkowych zgodnie z obowiązującymi przepisami organ nie znalazł podstaw do odstąpienia od ukarania, ponieważ w sprawie nie zaistniało kumulatywne spełnienie przesłanek umocowujących organ administracji publicznej do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej.

Brak jest także podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f §2 *Kpa*, w myśl którego w przypadkach innych niż wymienione w §1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

W ocenie tutejszego organu Inspekcji odstąpienie od nałożenia kary na tej podstawie byłoby niecelowe.

Biorąc pod uwagę powyższe, zgodnie z art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ww. ustawy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną

do wysokości 20 000 zł.

Po ocenie opisanych wyżej przesłanek *Opolski WIIH* postanowił wymierzyć *Stronie* karę pieniężną w wysokości 1000 zł. Uwzględniając poziom szkody grożącej potencjalnym nabywcom oraz zakres naruszenia *Opolski WIIH* uznał, iż kara pieniężna w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach, jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, a także spełni swoją funkcję prewencyjną.

Na podstawie art. 7 ust. 1 i 3 *ustawy o informowaniu o cenach* karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa przedsiębiorca uiszcza na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu numer **39 1010 1401 0013 4222 3100 0000 NBP** Oddział Okręgowy Opole w terminie **7 dni** od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

Opolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej
Paweł Kabaniec

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje *Stronie* odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Mickiewicza 1, 45-367 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Na podstawie art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.
3. Zgodnie z art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
4. Zgodnie z art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.) w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania *Strona* może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez *Stronę*, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a *Stronie* nie

przysługuje prawo wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.

5. Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.).
6. Kara pieniężna niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę na podstawie art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

■ ELI Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

■

■

2. Wydz. BA
3. a/a

AG/UŚ